

spredt ud over en ofte væsentlig længere periode.

Det var der med præmiekontoordningen taget højde for, og det var derfor en ganske fornuftig ordning, som skatteministerens egen Told- og Skattestyrelse havde lavet sammen med Danmarks Idræts-Forbund.

Det synes den nuværende skatteminister imidlertid ikke. Derfor blev der indledt en ideologisk kamp mod præmiekontoordningen. Det sørgelige resultat er velkendt, og ministeren kan i dag glæde sig over at have gjort livet surt for de danske eliteidrætsudøvere. Derudover kan ministeren så glæde sig over, at beskatningsgrundlaget er blevet endnu større.

Til almindelig orientering for alle her i dag kan jeg oplyse, at det samlede indestående på præmiekonti var 3-4 mio. kr. – ikke mange penge i det store spil og slet ikke, når man tænker på, hvad samfundet til gengæld får fra udøverne. Alene al den positive omtale, Danmark får i udlandet, vil slet ikke kunne købes for penge.

Fra konservativ side har vi i flere år kæmpet en forgæves kamp mod skatteministeren og den øvrige regering for at få bedre vilkår for alle danske idrætsudøvere, en kamp, hvor regeringen vandt første omgang og idrætten og Danmark indtil videre tabte.

I Det Konservative Folkeparti er vi ikke et øjeblik i tvivl om, at idrætten og dens udøvere skal have så gode vilkår som muligt, også økonomiske. Den tidligere præmiekontoordning byggede på de rigtige principper og var til stor gavn og glæde. Desværre kunne den ikke fortsætte, og vi håber derfor, at dette forslag vil kunne samle et flertal.

Kristen Touborg (SF):

Umiddelbart kunne det jo virke, som om forslaget her er meget rimeligt. Mange andre grupper i dette land kan jo tilslutte sig virksomhedsskatteordningen, for så vidt angår indtægter, der ikke er erhvervet som lønindkomst.

Men, men, men – i SF har vi stærkt på fornemmelsen, at det kan blive endog ret så vanskeligt at afgrænse, hvad og hvornår der reelt er tale om private udgifter, og hvornår der er tale om udgifter, som kan tilskrives omkostninger, som afhænger af erhvervsmæssige aktiviteter.

Vi har nogle spørgsmål, der nødvendigvis skal afklares, før vi kan tage endelig stilling til beslutningsforslaget. Især er vi meget interesseret i at få undersøgt, i hvor stort omfang det kan lade sig gøre at misbruge denne ordning,

hvis den bliver vedtaget. Er det overhovedet muligt, at man med rimelig sikkerhed kan afgrænse de her forhold?

Det er noget af det, vi i høj grad mener vi må kigge nærmere på, for det er jo det altafgørende for, hvorvidt det vil være rimeligt overhovedet at se på det her. Vi mener kort sagt, at der er behov for en nøjere vurdering af konsekvenserne ved at vedtage dette beslutningsforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

I Det Radikale Venstre har vi stor respekt og beundring for de præstationer, som vores topidrætsfolk yder, og vi vil gerne støtte dem på mange måder: Vi vil gerne give tipsmidler til dem, vi vil gerne give dem ordninger, som kan lette deres forhold, men vi er ikke tilhængere af særordninger i skattesystemet. Skattesystemet kan ikke alt. Skattesystemet kan ikke konstrueres, så den himmelske retfærdighed kan gennemføres ved hjælp af skattesystemet. Sådan er det ikke.

Det, der er lagt op til her, vil endvidere gøre skattesystemet yderligere kompliceret, og det er jo ikke just det, der kaldes på i disse år, hvor alle skriger på forenkling. Virksomhedsskatteordningen skal forbeholdes selvstændige erhvervsdrivende med de definitioner, der ligger i lovgivningen for at tiltræde denne ordning. Sådan mener vi, det skal være.

Men når det så er sagt, vil jeg da også gerne medgive, at alle grupper i samfundet med svingende indkomster selvfølgelig har et problem. Det gælder ikke blot idrætsfolk, det gælder også andre typer af personer, som har meget svingende indkomster, fordi deres aktiviteter er svingende med konjunkturernes, med stemningen i det hele taget, med forskellige aktiviteter. Kunstnere osv. har nøjagtig de samme problemer.

Men særordninger i skattesystemet vil vi ikke være med til at indføre.

Kim Behnke (FP):

Når Fremskridtspartiet er medforslagsstiller til dette beslutningsforslag, så skyldes det tre forhold.

For det første er vi dybt bekymrede, hver gang vi får kendskab til, at danske topidrætsfolk har været nødsaget til at flytte deres bopæl til udlandet. Det kan være England, det kan være Luxembourg. Det kan være tennis, badminton, cykelstjerner, det kan være fodboldspillere og andre.